

- 1) (יא, ח) אם חזור ושור חוטים שנתפרקו هو תולמי (מ"ב), חולק כדעת הרמב"ם
- 2) (יא, כב) גבי גול חוטים ואח"כ שלם - "המ"ב מסתפק בזה, ואין ביה שום ספק (ד茅ותר)"
- 3) (יב, ד) גם המ"ב דחיה דברי המתג"א, אך ישאר בחוט כדי לענוב לכל חוט וחוט מהננסקין בפ"ע
- 4) (יד, ח) המ"ב כ' דלהב"י בתלויות ציצית אפילו בפירוש שלא לשמה כשר, "זהו לומר כן"
- 5) (כה, כג) אין חזור ושור אם חלץ אחת מהתפליין
- 6) (כה, כו) גם המ"ב חולק על המתג"א, דבנפסק הקשו יש לחזור ולברך
- 7) (סב, ג) גם המ"ב חולק על המתג"א, לצורך להבחין שאור הלשונות
- 8) (עו, כא) חולק על בה"ל, דכשלא בדק המקומ א"צ לחזור ולקרות
- 9) (עז, ד) להרמב"ם די ברביעית מים לכמה השתנות, אם נתן המים אח"כ
- 10) (עט, יא) המ"ב נשאר בתימה על השור"ע, "ולא קשה כלל"
- 11) (עט, יז) אין להקל לקרווא ק"ש ברפת בקר, וכ"כ המ"ב
- 12) (פז, ז) גם המ"ב חולק על המתג"א, דא"צ שחמיצה המפסקת תהיה מקיר לקיר
- 13) (פט, כג) המ"ב מחלוקת לעניין קודם התפילה, בין צוקע"ר בתוך התה ולתוכ פיו, "זאיינו עיקר"
- 14) (פט, כד) מו שיש לו חילשת הלב יכול לאכול קודם התפילה, אף שאינו בגדר חוליה כלל
- 15) (צא, ג) יש מי שרוצה לומר דבלבו רואה את העור חזור ומתפלל, "ולא נ"ל"
- 16) (צא, ד) כשאין לו במה לכוסות לבו לכתה תילה לא יתפלל כלל, "זאיינו תמה זהה"

הל' שבת

- 17) (רمتה, יח) אם אפו גוים בתנורו אין לאסור השוכר בדיעד בהבלעה, "ולא נהירא" (לחומרא)
- 18) (רמו, יג) יש להתייר במקומות הפס"מ לחתת מכתב לבי דואר ע"י א"י, "זאיינו כן" (לחומרא)
- 19) (רסב, ד) יש להמנע מלוחוץ בבית המרחץ סמוך לערב, ואין לטעות בדברי הרמ"א, וכ"כ המ"ב
- 20) (רסג, יט) אף בתפילה אין קב"ש קודם פלוג המנחה, "ודברים תמהים הם" וכן מצינו לקדמוניים
- 21) (רסח, ו) כשיידע שהוא שבת ובטעות תחילת אתה חונן, אינו כלום, ודלא בכיה שנשאר בצ"ע
- 22) (רעא, ל) גם בשא"א בעניין אחר אין יוצאי בטיעמה בעולם, "ולא נהירא כלל" לפירוש בן בשו"ע
- 23) (רעה, ב) גם המ"ב הביא ההיתר דלא שירחש שמא יטה ביוםה"ז בפתילות שלנו
- 24) (שא, קכב) כשהוזע לנחר אינו כרמלית, מילא האיסור להעביר מים הוא אף בפחות מד"א, וכ"כ המ"ב
- 25) (שב, ט) המ"ב רוצה להחמיר לא לקלוף התבשיל בגין שחרור והודש, "ולא נהירא" דאיינו ליבון כלל
- 26) (שו, כב) מ"ש ברמ"א שלכתוב בשאר לשונות אסור רק מדרבנן, הוא טעות גודלה, וכ"כ המ"ב
- 27) (שיט, יט) יש שמקשה קושיה כללית, אמאי ל"א בכל בורר משאצל"ג, "ותתמייהן על דמיון זה"
- 28) (שיט, כב) "בעל מ"כ הר夷ש על בנות ישראל" שקולפות בעליים לתוך התבשיל, "ולכן יצאו ללמד
- 29) (שכא, י) גם המ"ב תמה על המתג"א, ושאין להקל בטוחן בין ז肯 לשאר אדם
- 30) (שכח, לט) בעצם שיצא ממקוםנו נדחך להחמיר כיוצא ממקוינו למגורי, "זאיין אלו אלא דברי נביאות"
- 31) (של, ז) רוצה לומר דשיעור ג' ימים לחיל שבת ביולדת, חשבנן משתיתת הדם ולא משעת לידה, "וחילילה לומר בן ולהחמיר בפקוח נפש"
- 32) (שלו, כא) "ובה"ל רוצה לחדש (איסור לרוץ ע"ג עשבים גדולים, שמא יתלוש) בשליל הדבר התמורה הנמצאה בסמ"ג, ואין אנו אחדאים לה"ה" זיין לנו לחדש איסורים מדעתנו נגד חז"ל"